A minis doctrinæ & sanctitatis suæ, nigredine vitiorum & errorum opertos esse eos declarat. El-
al. Helmadam. modath quoque sequitur qui dei mẽsura dicitur: quia iste tam regulariter & moderate semp agit, vt mensuram regulæ diuinitus sibi datæ nõ excedat. Et Her, qui vigilans interpretatur: quoniam iuxta præceptum euangelij semper vigilat. Atque Iesus qui salutaris vel saluator dicitur: quia salutẽ
Iaco. 5. d. multorum verbis & exemplis operatur. Nam qui cõuerti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, saluabit animam eius à morte. Sequitur & Heliezer, qui dei auxilium, vel deus meus adiutor interpretatur: quia ipse multis fit dei auxilium, & multos per eum deus adiuuat. Atque Iorim, qui dicitur dominus exaltans, vel est exaltans: quia per eum dominus exaltat, & ipse quos valet exaltare non cessat, dum eos ab infimis cupiditatibus eleuat,
Coloss. 3. d dicens: quæ sursum sunt quærite, vbi Christus est
B in dextera dei sedens. Sed & Matath, qui donum interpretatur: quia in eo redundat donum gratiæ cælestis, & eum deus multis in salutem dedit. Leui quoque qui dicitur assumptus, deus enim illum assumpsit, id est, sibi specialius seruientem & constanter perseuerantem fecit. Sequitur & Simeon, qui dicitur exauditio: quia talis vir est exauditio precis multorum effusæ coram domino pro doctore salutifero. Interpretatur etiam Simeon audiens tristitiam: quia pie compatiens audit tristitiam luctus pœnitentium. Iuda quoque sequitur, qui confitens dicitur: quia confessionẽ laudis deo magis ac magis semper eò amplius reddit, quo amplius in virtutibus proficit. Vnde & Ioseph subditur, qui augmentum interpretatur, vt augmentum meritorum quotidiano profectu designet in eo fieri. Sequitur & Eliachim, qui dei resurrectio dicitur. Ipse enim fit multorum cordibus resurrectio diuinæ gratiæ quæ per peccatum in eis cecide-
al. Melcha rat. Et Mælea, qui laudans interpretatur, laudat
al. Menna enim semper dominum. Sed & Enam, qui oculus eorũ dicitur: quia talis vir prouidet aliis, Et Mathatha, qui donum eius, id est, donũ dei interpretatur: quia ipse est donum dei, vel in eo est donum
C dei. Atq; Nathan, qui dicitur dedit vel dãtis: quia prædictum dei donum dedit ipse de⁹, & illud donum est eius dantis. Vel ipse vir dei dedit cæteris donum dei quod acceperat. Hinc sequitur & Dauid, qui interpretatur manu fortis vel desiderabilis: quia in opere fortis est, & merito suæ sanctitatis desideratur à multis. Iesse quoque, qui dicitur insulę libamen: quia ipse quasi quoddam sacrificij libamen offertur deo, ab ecclesia quæ velut insula tunditur vndique fluctibus seculi nec mouetur. Necnon & Obed, qui seruiens interpretatur: quia deo seruit in cõscientia pura. Atque Booz, qui dicitur in fortitudine: quia in fortitudine magnanimitatis deo seruit ex deuotione charitatis. Et Salmon, qui dicitur depẽdens siue perfectio: quia eleuatus à terrenis, quantum valet cælestibus adhęret, & pro posse perfect⁹ est. Sed & Naason, qui serpentinus interpretatur: quia serpentis astutiam habet & serpentem æreum quẽ Moyses in heremo suspẽdit, hoc est, Christum imitatur. Ámina-
D dab quoq;, qui dicitur populus meus spontaneus: quia idẽ vir iustus fit populus dei spontaneus atq; voluntarius, dum per prædicationem facit multũ fructum in multiplicatione fidelium voluntariè deo sacrificantium. Necnon & Aran, qui dicitur excelsus: quia completum est in eo propheticum
Esa. 58. d. illud: Sustolam te super altitudines terræ, vel con-
Hiere. 1. b. stitui te super gẽtes & super regna. Efrom quoque sequitur, qui sagittam videns interpretatur: quia quò excelsius in arce mẽtis residet, eo liberius iacula tentationũ hostis antiqui præuidet. Et Phares qui diuisio vel dissipans dicitur: quia sagittas inimici quas præuidet diuidit ac dissipat. Sed & Iudas, qui confitens vel glorificans interpretatur: quia confitetur humiliter si quid adhuc ei humanum acciderit, vel confessionem gloriæ deo reddit. Necnõ & Iacob, qui supplantator dicitur: quia
E supplantat vitia in se vel in aliis. Solent enim & post multa virtutum exercitia, pulsare mentem aliqua vitiorum contamina. Sequitur & Isaac, qui risus vel gaudium dicitur: quia de supplãtatis vitiis lætatur. Et Abraham, qui interpretatur pater videns populum: quia talis multorum fit pater & spititalium filiorum suorum videt ingentem populum, ac virtutum quas genuit exercitum. His quas describimus virtutũ gradibus, & quas ostendunt interpretationes istorum nominum, vir iustus quotidie proficiẽdo fit semper cælo vicinior, & his in cælum ascensionem suã ædificat, ac cantica graduum cantans ascẽsiones in corde suo di-
Psal. 82. sponit, & de virtute in virtutem assiduè proficit, vt tandem in Sion deũ deorũ videre possit. Vnde & vltra Abraham adhuc euangelista patres referens ascendendo transit, & vsque ad ipsum deum peruenit, vt ei virum sanctum per hanc graduum scalam ascendentem ad vltimũ iungat. Nam post Abraham qui pater videns populum dicitur, est superius Thare qui pastura vel pascẽs interpretatur, vt significet illum eos pabulo verbi nutrire quos spiritaliter genuit. Et inde sequitur Nachor, cuius interpretatio est requiescens luce vel obsecratio nouissima: quia hoc solum vir iste quærit,
F vt requiescat & placeat coram deo in lumine viuentium, & pro nouissimis obsecrat. Atque Serug
al. Saruch. qui perfectus dicitur, vt perfectionem virtutum adeptus esse monstretur. Sed & Ragau siue Reu, qui dicitur ægrotans vel pascens, siue pastio: quia ægre fert moras vitæ præsentis, & corporale robur in eo spiritalium virtutũ exercitiis emarcuit, ouesque dominicas pascit. Necnon & Phaleg, qui diuidens vel diuisit interpretatur: quia subtiliter discernens inter virtutes & vitia, separauit præciosum à vili. Et Eber, qui transitor dicitur: quia non fixit mẽtem in amore præsentis seculi, sed ad futurum seculum desideriis & profectibus assiduè tendit. Sed & Sale, qui pax interpretatur: quia iam extinctis vitiis magna pace delectatur in virtutũ actionibus. Atq; Cainan, qui dicitur possessio eorum: quia iste iam à bonis, hoc est, à virtutib⁹ possidetur, nec vllum in eo vitium aliquid dominationis